

hver kvindelig Elev. Det er ret dyrt, og det er særlig finantsielt set Meget, naar Forholdet er, som det er blevet fremhævet, at der stilles Krav til Staten om at anvende betydelige Midler til Indkjøb af Kunstværker for at forebygge, at de Kunstnere, som til Dels ved offentlig Bekostning ere blevne uddannede, skulle lide Nød bagefter. Jeg har været betænkelig ved dette Forslag, ikke blot fordi det synes mig, at det finantsielt er mindre vel begrundet, men ogsaa fordi jeg paa ingen Maade kan erkjende, at det er i Overensstemmelse med, hvad Thinget her har anbefalet ved at stemme for et Andragende om at der maatte gives Kvinder Afgang til Kunstakademiet; thi dette er noget ganske Andet. Det, Kvindernes Adresse har ønsket, var, at der blev givet Kvinder den samme Afgang, som Mænd have, til Kunstakademiet, men det, Forslaget her gaar ud paa er, at der oprettes en særlig Skole for Kvinder, saa jeg tør tillade mig at mene, at det er noget ganske Andet end det, Thinget tidligere har anbefalet. Der staar i Bilagene, at det kun er en midlertidig Ordning, som her er Tale om, men jeg kan ikke frigjøre mig for den Frygt, at naar vi vedtage det foreliggende Forslag, lægge vi Grundstenen til et særlig kvindeligt Akademi. Vi komme ikke bort fra det. Vi vide jo meget vel, at der blandt Kunstnerne ikke er Stemning for, at Kvinder skulle faae Afgang til Akademiet, og jeg tror ikke, at den høitærede Minister vil være i Stand til at overvinde denne Stemning. Der vil fremdeles let opstaa nye Krav, som gjøre, at der er ikke Plads paa Akademiet, saa at vi maa blive ved denne Ordning, hvor Kvinderne ere for sig og Mændene for sig, og vi faae to Akademier, en Ordning altsaa, der er dyrere og ikke giver Kvinderne det, som de have andraget om, nemlig at blive stillede lige med Mænd paa dette Felt. Som den meget ærede Minister udtalte, naas ikke derved, men tværtimod fjernes det, hvad der egentlig var Formaalet med Adressen, som blev anbefalet fra Thingets Side. Jeg vil derfor tilraade det ærede Thing at stemme imod Forslaget, der er stillet af den høitærede Kultusminister, idet jeg ligesom det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) tror, at vi derved vilde staa frit ligeoverfor denne Sags fremtidige Ordning, og at vi langt lettere vilde naae det, som er vort Ønske i denne Sag, naar vi ikke binde os paa Forhaand ved det her foreliggende Forslag.

Sage: Man maa jo betragte det Spørgsmaal om Saurholm og Trollesminde

som afgjort ved, at den høitærede Finantsminister har accepteret det Forslag, der er fremkommet fra Udvalget, men jeg vil dog gjerne tillade mig at gjøre en Henstilling til den høitærede Finantsminister om at tage det Spørgsmaal under Overveielse, om Staten ikke paa de, ganske vist, ikke talrige Gaarde den raader over, vil indføre Principet om Afgiftens Ydelse i Sæd eller Smør eller paa hvilken anden Maade, man nu vil sætte Afgiften. Det er nemlig blevet mere og mere Skik mellem Private, at man er kommet bort fra Pengedydelser, der aldrig burde være indførte, men som man netop fra Forpagternes Side trængte saa stærkt paa for at faae, da Konjunkturerne gik op, og da man trøede, det vilde være til stor Fordel. Det var en formelig Hæjard, og der blev ogsaa tjent store Summer derpaa, men saa bleve Afgifterne strubede op, og saa kom den rene Glendighed bagefter. Den naturlige Vej vilde være for begge Parter, at Eiendommene bleve vurderede til hvad de kunde være værd i Penge, og at Eieren saa fik Noget, og Brugeren en anden Del, og i hvert Tilfælde ikke kom til at svare Mere, end hvad en forstandig Mand kunde faae ud af Eiendommen in natura. Naar man har Kapiteltaxten og Smørnoteringen, er der ikke nogen Vanskelighed ved at komme ud af et saadant Regnestykke, som jeg tror vil være i alle Parter velforstaaede Interesse. Jeg tror, at Staten burde gjøre Sit til, at denne Forpagtningsmaade blev mere almindelig.

P. Pedersen: Jeg vil blot tillade mig at udtale et Par Ord angaaende det Vædringsforslag, som er stillet af den høitærede Indenrigsminister, og tiltraadt af Finantsudvalget, og som angaar Spørgsmaalet om Eftergivelse af en Gjæld til Statskassen, som Aktiefelskabet „Kronprinds Frederiks Bro“ skylder. Jeg kan ikke undlade at udtale min Tak saavel til den høitærede Minister som til det ærede Finantsudvalg, fordi man har stillet sig saa velvilligt lige overfor denne Sag. Jeg tror ogsaa, at Statskassen kunde have nogen Grund til her at træde noget støttende til, naar der er Tale om en Indløsning af Broen. Jeg vil her minde om, at man i sin Tid fra Staten har afhændet Førgesprivilegiet til Føgerspris Gods, hvilket Privilegium blev vurderet til at have en Værdi af 40,000 Kr. Da saa det private Aktiefelskab dannede sig for at staffe en tidssvarende Forbindelse over Fjorden, afkjøbte man Føgerspris Gods Førgesprivilegiet, men man maatte da give 50,000 Kr.